

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr., egy hétre 1 frt.
Majestatis minden nap,
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős a kiadó laptulajdonos,
Kutas Imre.
Szerkesztő:
Katona Imre.

Szerkesztőség: Nagy-Hatvan-utca 1864. sz. Dr. Dusóczky ház
Kiadóhivatal: Nagytemplom-tér, 318. sz. Sz. Nagy Károly ház
Hirdetések a legmértékesebb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

A sorok között.

Debreczen, jan 4.

A számra nézve hatalmas szabad-
elvű párt szeretne fuzionálni. És még in-
kább szeretné ezt a kormány. Nem új
jelenség ez. A mérsékelt ellenzéknek, vagy
most: nemzeti pártnak elnyelése vágyát
képezte már a Tisza-kormánynak is, át-
öröklődött Szapáryra és újabban Weker-
lére is, a mint azt az újévi beszédében
jelezte.

De a helyzet nem ugyanaz mégsem,
mint volt Tisza alatt és Szapáry alatt,
mikor a fuziót a kormánypárt befentes
tagjai és sugalmazott hírlapjai tették foly-
vást lehetetlenné, a minek talán nem is
kell bővebb magyarázatát adni. Inkább az
szorultán magyarázatra, mi változott meg
most, hogy egyszerre a hivatás hangja
szólal meg jobbfelől, melyre aztán a hi-
vottak kezdik a tartózkodókat adni.

Kétségtelen, hogy a kormány elnö-
kének gondolkodása, iránya, hogy ne
mondjuk: akarata szerint cselekszik az a
Pester Lloyd, mikor megírja, hogy a fu-
zió gondolata mindinkább leköti a politi-
kai föltevéseket. Végre is, ezt csak a né-
met félhivatalos lap írhatja meg, a ma-
gyar el van zárva ennyi őszinteségtől,
attól egyenesen úgy vennék a tánczra
hívást, mintha maga a kormány és a párt
volnának tánczolhatnék.

Úgyes és a fuzionáló kedvű ellenzé-
kiekre nézve meglehetősen csábító forma
az, melyben a részletei fejtenek ki an-
nak, miképen jöhet létre a fuzió. Külö-
nösen az a része diplomatikus ennek a
fejtegetésnek, hogy a jövő fuzionának nem
kell hasonlítani az 1875-ikire, melynek
hibáit és erkölcstelenségeit most, tizenhét
esztendő múlva fölelegetni nem valami
nagy gyöngédség épen attól az újságtól,
mely akkor is a fuzió-csinálók közt volt,
mint akár ma.

Újabban tizenhét esztendő múlva, vagy
valószínűleg sokkal hamarabb a jelenleg
kovácsolt párt-összeolvadásnak bűneit is
majd leleplezi ugyanez a lap, de egyelőre
természetesen a lehető legragyogóbb szín-
ben kell föltüntetni azt, a mi mellett érvel
a félhivatalos prókátor.

Egyelőre az a jelszó, hogy hiszen,
uram isten, a szabadelvű pártnak nincs
szüksége a fuzióra, mert a szabadelvű
párt, mely csak az imént bonyolított le
gyorsan egy belső válságot és alakított
oly kormányt, melynek fejét a politikai
ellenfelek is ünneplik és a melyet a reform-
akció iránti igaz lelkesedés tüze hat át,
kétségtelenül és kézzelfoghatólag behizo-
nyította életképességét és nincs utalva
sem mások eszméire, sem mások segít-
ségére.

Vajjon mire való hát ez a megindító
hivogatás a nemzeti párt részéről bizony

egy csöppet sem keresett szövetségbe, ha
a szabadelvű párt olyan nagyon életképes
és nincs utalva sem a mások eszméire,
sem a mások segítségére? Vajjon elhiszi-e
valaki, hogy a kormánypárt nagy rész-
vénytársasága pusztán kedvtelésből kínál-
gatja hatalom osztalékát azoknak, a kikre
állítólag semmi szüksége nincs.

Tulajdonkép nem is kívánják senki-
től, hogy ezt elhiggye. A fuzióra való
ösztokelés sima érveiben a sorok kö-
zül egész határozottsággal kiolvashatók
azok az érdekek, melyek miatt egyszerre
a barátok és ölekezés vágya szállott a
kormány szívébe. Érti a kormány és érti
Wekerle is, akit olyan nagy tüntetés fo-
gadott a miniszterelnöki székben, hogy
csak úgy, mint 1875-ben, a kormány nem
képes többé a rászakadó problémákat és
az egyre növekvő bonyodalmakat saját
erejéből megoldani.

Itt vannak az egyházpolitikai kérdé-
sek és a közigazgatás reformja. Mind a
kettőben szemben látja magát a kormány
hatalmas ellenáramlatokkal, melyeknek le-
győzésére szövetségesek kellenek, sőt a
melyeket még a nemzeti párt szövetségé-
vel is nehéz, szinte lehetetlen lesz le-
győzni. Különösen áll ez a közigazgatási
reformra, melynek ősmert elveivel hadi-
lára helyezkedik az egész magyar társal-
om és amely kérelhetetlenül meg fogja
őrölni az Apponyiék népszerűségét is, ha

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Egy kabát.

— Bűnügyi regény. —

Egy helybeli illetőségű angol-szabású kabát,
melynek puha, lágy prémje finom és kellemes,
mint egy asszonykéz. Nagyon szép kabát, sötét-
kék, fénylő a posztója, remekbe szabva a nyaka,
a dereka, ujjai, igazi modell darab, mely feltű-
nést kelt.

Egyike azoknak a szabóművészet minden
praktikájával és izlésével megalkotott kabátok-
nak, melyek tekintélyt, előkelőséget kölcsönöznek
a boldog tulajdonosnak. Csak föl kell venni —
és készen van benne az elegáns világfi, a per-
fekt gentleman: egy centiméterrel se hosszabb,
mint amennyit a legújabb angol divat előír, egy
hajszálnival sem szűkebb, egy gyűrődés, egy
ránccz egy elhibázott öltés nincs az egész re-
meken.

Avatott szakértői toll volna csak képes le-
írni, milyen tökéletes, kifogástalan kabát ez: a
magasabb körökből vett regényhősök szoktak
ilyet viselni, ezek pedig tudvalevőleg Onnentól
egészen Beniczky Bajza Lenke reményhőséig mind
igen finyásak és csaknem kivétel nélkül udvari
szabóknál rendelik a ruháikat.

A kabátok tudvalevőleg igen fontos szere-
pet játszanak a társadalomban. Egy ügyetlen
szabó képes minden társadalmi pozíciódat
lönkretenni. Szabja a kabátod ujjait hosszabbra,
vagy valamivel bővebbre, a gallérja emelkedjék
ki a hátadra, nehogy centiméteres pupót alkot-
va ott: te ebben az ostoba kabátban megszüntél

gentlemann lenni, regényhős ebben az elfuserált
kabátban meg épen soha, semmi körülmények
között nem lehetsz.

Egy ügyetlen, hosszú ujjú kabát utját szegi
a karriérének, de különösen óvakodjál a hosszú
ujjakkal megjelenni kedvesed előtt. Oh, sokszor
lehet látni, hogy ezeknek a rosszul szabott gal-
léroknak és hosszú ujjaknak milyen hatásuk van
a szerelemre. Akármilyen teli fejed van, szegény
hősöm, ott a rosszul szabott gallér közt: te
megszüntél "szerelmi tárgy" lenni, kedvesed za-
vartan néz körül, nem látja-e valaki, mikor bi-
zalmasan nyújtod felé a kezed (melyet a kör-
mögöd elföd az ostoba kabátujj) és ha ezt a
buta, szerencsétlen kabátot hamarosan le nem
teszed: véged van. Ideál ebben a kabátban egy
pillanatig sem lehetsz. S észre sem veszed, mi-
kor a rosszul sikerült kabátodnak — áldozatul
estél. Ilyenkor aztán, ha a vetélytársadat akarod
megtalálni, keresd az elegáns, remekbe szabott
kabátok között, melyek feltűnnek a láthatáron.

Ah, minő más egy pompás, finom, daliásan
szép kabát hatása a társadalomban, a salonban,
nyilvános helyeken, utcán és mindenütt, ahol
az izlés ki van művelve csak valamennyire is:
feltűnsz barátom, egyszerre, mint a regényekben
a hős, megjelenésed a salonban diadalt jelent,
csak egy kis non salansz-szal forgasd a fejed a
gallér között: kedvesed büszkéül tekint reád te
remek kabátos ideál, kinek manchettája a világfí-
kodexben szigoruan megszabott egy és egy ne-
gyed centiméter hosszban kandikál elő a mes-
terien metszett és kivarrt kabátujj alól; az író,
aki meglát, megfigyelné kénytelen; azután utánad
néznek az emberek s hallod bizonyosan, amint
mögötted hangzik a meglepetés fölnevelése: Ah!
Egy ilyen kabát — és te előkelő ur vagy.

Egy ilyen kabát — te beválsz ideálknak. Egy ilyen
kabátban megfuthatod a legszebb karriért.

Egy ilyen kifogástalan, a társadalomban oly
fontos szerepet játszó kabátod van szó, ebben
a történetben, melyet elmondani akarok.

A selyemfogású, puhaprémus, elegáns ka-
bátod ugyanis egy napon szomorú katasztrófa
érte.

Kora reggel még ott ékeskedett az előszoba
szarvas fogasán, ahogy a szobalány selyemszörű
kefével megtisztogatta s midőn a tulajdonos
gentleman távozni készül hazulról — a kabát
nincs sehol.

A szobaciczus kétségbeesve szaladgál, a
„Zipszer“ ratlika szorongva bujkál az asztal
alatt, míg ura haragosan jár fel és alá a szo-
bában.

A katasztrófa bizonyosra vált: e remek
kabátot ellopták.

Regényhősünk a lesújtó katasztrófa hatása
alatt megrendülve szólt önmagához:

— Mivé leszek én most ezen kabát nél-
kül? . . .

Ezzel egy igen érdekes bűnügyi regény vet-
te kezdetét, melynek misztikuma a legnagyobb
mértékben izgató.

A rendőrfőnök minden ambícióját hozzá-
kötötte az elegáns, finom kabát megszerzéséhez.

— A kabátodról kezeskedem . . . nyug-
tatta meg a rendőrfőnök a regényhőst, — az
meglesz.

— Ah, uram, ön hálára köteleznie, vigye
a manó a tolvajt, azt el is engedem, — felelt
némileg lecsilapulva a regényhős, „a ki a kabát
nélkül határozottan elveszítette minden előkelő-
ségét és érdekességét.

elég könnyelműek lesznek a hatalom kecségető birtoka után nyulni, akár mint önértékesen alkuvó felek.

Végre is csak alku lesz az, a mit kötni készül a kormány a nemzeti párttal és ára van annak, ha átengednek valamit a hatalomból. Ma még simogatják a nemzeti párt vezérét, de már is praktikus politikát ajánlanak föl neki érzékenység helyett és mivel a Pester Lloyd szerint: a politikai gondolkodás félreismerhellenül egy közvetítő gondolat felé van irányozva, biztatják, ne térítse ki azt erőszakosan utjából, mert a természetes fejlődési folyamatot siettetni nem kell, de szükség nélkül utjába állni, az minden inkább volna, mint hazafias cselekedet.

A függetlenségi párt minden aggodalom nélkül, sőt jogos megnyugvással nézheti ezt az előkészületet a pártviszonyok új alakulására. Ha belemegy a nemzeti párt a kínált fúzió hálójába, újabb és minden eddiginél erőteljesebb bizonyossága előtt fogunk állani rövid idő múlva annak, hogy a közönséges rendszer az, melynek alapján egészséges parlamenti viszonyok nem lehetségesek.

Egy képviselő.

— A megyék dotációjának emelése. A képviselőház pénzügyi bizottsága szombaton tartandó ülésében véglegesen meg fogja állapítani azon szakaszokat is, melyek a kormány pót-előterjesztése alapján a megyék dotációjának fölemelése tárgyában be lesznek illesztendők a tisztviselői fizetéseket szabályozó törvényjavaslatba. A kérdéses pót-előterjesztés tárgyalása alkalmával fenntartotta volt a bizottság annak újabb fontolóra vevését, vajjon a megyei tisztviselői illetményeinek javítására szánt összeg kizárólag az eddigi megyei dotáció százalékos fölemelésének alapján osztassék-e fel az egyes megyei törvényhatóságok közt. A bizottság előrelátólag fenn fogja tartani a felosztásnak ezt a kormány által javasolt módját. Kétségtelen lévén, hogy bármely más kulcsnak az alkalmazása

Érezte is ezt, úgy látszik, mert a mellék utcákon tért vissza szobájába azzal, hogy otthon várja be a nyomozás eredményét.

A rendőrfőnök rögtön kiadta — a rendeltet.

— A nyomozás holnap megindítható.

Holnap? Miért holnap? A laikus ezt nem érti. Pedig ez egy bravuros rendőri ötlet, időt kell engedni a tolvajnak, hogy a kabátot az uraságotól levetett ruhakereskedések egyikében eladhassa. Így megkerül legalább a kabát.

(Ez a rendőri taktika tudvalevőleg a debreczeni rendőrség találmánya.)

Es ime, a taktikának fényes eredménye lett ezuttal is: a fényes, remekbe szabott kabát ott lógott másnap a zsidó fogasán a lehető legszerencsétlenebb társaságban: egy szegény néptanító kabátja, egy özvegy asszony rokolyája és egy színész kirojtozott nadrágjával.

Féltőrával előbb volt itt a tolvaj: egy kopott, feketeruhás, de fehérkezü fiatal ember, — nyári kabátban, beretválaian képpel, mely nagyon sovány volt.

A regényhős egy óra múlva diadalmasan vette föl az alaposan kiporolt és megtisztogatott elegáns kabátot, melynek szerencsére a kaland mit sem ártott.

Az előkelőséget visszanyert férfiú elégtül mosolyog nézett a tükörbe:

— Ah, ismét a régi vagyok.

Odakint esett a hó, mint millió kicsi fehér pillangó, a szabó művészet remeke féltékenyen őrizve nyugodott a fogason és előkelő tulajdonosa, ennek a regénynek a hőse épp azon gondolkodott a szokásos bodor füstököt eregetve, hogy ugyan ki volt hát a tolvaj, midőn az ajtón erős kopogással kérézkedett be valaki.

még inkább megnehezítene a fizetéseket szabályozó törvényjavaslatnak amúgy is hosszadalmasnak ígérkező tárgyalását.

— A gyógyszerészek mozgalma. A gyógyszerészek régóta nincsenek megelégedve a közegészségügyi törvényekkel, melyeknek sok pontját rájuk nézve sérelmesnek tartják. Most, hogy a közegészségügyi revízió alatt van, legalkalmasabbnak tartják az időt a bajon segíteni s az országos gyógyszerész egyesület választmánya elhatározta, hogy legközelebb az egyesület közgyűlést tart. és ez elé terjeszti a pontokat a további lépéseknek és egy a közegészségügyi tanácshoz felterjesztendő memorandumnak végleges megállapítása céljából.

— Az idel ujonczozásra vonatkozó törvényjavaslatot a honvédelmi miniszter a jövő héten, esetleg már a képviselőháznak hétfőn tartandó ülésén, elő fogja terjeszteni.

— Az olasz király üdvözlése. A „Pol. Korr.” római távirata szerint, Umberto király újév napján üdvözlő telegrammot küldött Ferencz József királynak, II. Vilmos császárnak és Viktória angol királynőnek. A három uralkodó természetesen a legmelegebben viszonzta az olasz király gratulációját.

— A nagyváradi árvaház ügye. A nagyváradi árvaház ügyében, mint értesülünk, a kibékítő szerepet, maga a hercegprímás vállalta magára. Hogy a kérdés mikép fog eldőlni, azt az egyesület legközelebbi közgyűlése, mely úgy tudjuk, f. hó 8-ára van kitűzve, fogja eldönteni. Ugyanezen ügyben arról értesülünk, hogy a jótékony egyesület 25 éves fennállásának jubileumát is meg fogja ülni, mely alkalommal ő Felsőegének, kinek nevére egy ágy alapított volt, arcképét kívánják leleplezni. Nevezetes az a körülmény, hogy Dory főispán, kit az ünnepélyre meghívtak volt, a meghívást azzal az indoklással utasította vissza, hogy ő mint a kormány képviselője mindaddig, míg a belügyminiszterium az egyesület ügyeit nem intézte el, az ünnepélyen nem jelenhet meg.

— Szabad . . .

Egy nyulánk, sovány legény lépett be egész otthonos bátorsággal, — nem úgy mint koldus, pedig efféle alak: kopott kikönyökölt nyári fekete kabátban, áztatott kivágott rossz csipőben, — egy törött, vízsepppektől fénylő czilinderrel a kezében, mely kére volt fázva. Nyomorúságos de egészséges alak volt: egy téli típus a korcsmák zugából, mely bizalmatlanságot kelt.

— Mit akar? kiáltott reá az elegáns kabát tulajdonosa, fölkelve székéről egy kiutasító mozdulattal.

A nyomorult ember még egyet lépett beljebb és kihívóan felelt.

— Kegyetet keresem.

Regényhősünk az íróasztalán levő revolver után nyult.

— Szükségtelen, — szolt mosolyogva a rongyos fiatal ember — én egy kéréssel jöttem csak kegyedhez.

— Kicsoda maga?

— A tolvaj! . . .

— A ki a kabátomat ellopta? és még ide mer szemtelenkedni!

— Csenedesebben uram, — vágott közbe a rongyos ember — ne sértgessen hallgassa meg kérésemet.

— Mit akar?

— Engem mióta ön följelentett, üldöz a rendőrség, meguntam már a bujkálást, ámbár tejes biztonságban érzem magam, mégis szükségem kegyedre, tisztázzon engem.

A ficzko nem mindennapi vakmerősége dühbe hozta az előkelő urat.

— Majd tisztázom én magat, adta himpel-lerje . . . és csöngetni akart, hogy rendőrt küldjön.

A régi kerékvágásban!

Debreczen, jan. 4.

Tehát benne vagyunk az új esztendőben. Távol van tőlünk, hogy elégi hangulatba bocsátkozva, érzékeny kritikát írjunk ama tagadhatatlanul elég nevezetes forduló fölött, a mi életünkben egy új év földerültével történt, a mi lehet igen szép és költőies, de nem valami nagyon gyakorlatias.

Nem azt akarjuk ezzel kijelenteni, hogy mi hívei volnánk az anyagiságnak, hogy tetszelegni akarnánk azzal, mintha mi is a kor bálványja, az arany-bornyó előtt akarnánk sütkérezni, de igenis azt, hogy e nevezetes forduló pontot nagyon alkalmasnak találjuk arra, hogy komolyan számot vessünk mind azzal, mi történt, vagy történhetett volna, meg a miknek történni okvetetlenül kell helyi szempontból, a közérdek javára.

Lehetetlen az, — hogy az elismerés őszinte hangján ne szóljunk legelsőben is Debreczen város hitártalan áldozatkészségéről, — a melylyel közügyeinken hathatósan segíteni kívánt és segített is.

Nem nagyszerű-e az a 200 ezer frtos adomány, a mit a debreczeni kollegium érdekében megadott, vagy nem dicsőre méltó-e a Ferencz-József alapítvány, — és a közművelődés oltárán letett áldozatait?

Elismerésünket kell kifejezni a szegényügy rendezése érdekében tett intézkedésekért. Igaz, hogy az ügy nincsen elintézve, de eivégre abban a helyzetben van, hogy kilátás van nemcsak a leghevesebb irányu, de a lehető leg hamarabbi megoldására.

Es ha körülbelül 22—23 év előtt, egy városi közgyűlésen, a b. e. feledhetetlen érdemű Komlóssy Imre ez ügyben tett sürgető beszédére az akkori polgármester fel év alatt ígerte a koldus ügyet rendezni s mégis csaknem negyedszázad kellett arra, hogy odáig jussunk, miszerint ma már alapos reményünk lehet a valóban mielőbb leendő helyes elintézésre, hát épenséggel nem zugalódhatunk azon idő ellen, a mely bennünket elválaszt az oly régóta várvárt beteljesedéstől.

Kivánatos volna azonban, ha más ügyeinkben ilyen szép reményeink lehetnének.

Első sorban például közegészségügyünk érdekében óhajtanánk messzeható és alapos intézkedést.

Az elszánt rongyos legény nem mozdult. Mosolyogva mondta:

— Tessék elfogatni, de mire engem a bíró elé állítanak akkora már megkapta a levelet a . . .

Ezzel hátrább ugrott, hogy az ajtóhoz közel legyen.

— Micsoda levelet kérde a finom ur egy pillanatilag gondolkozva.

— Mintha kegyed nem tudná, — nevetett a rongyos ficzko — gondolkozzék csak — még . . .

— A levelem te gazember tört ki a remek kabát tulajdonosa . . .

— Az az, amit az ön elegáns kabátjának zsebében találtam.

De már e pillanatban az ajtónyílásban volt, onnét tette hozzá mosolyogva:

— Ismerem az íróját, ah de gyönyörű egy asszony . . .

Délután csóválta a fejét a kitűnő rendőrfőnök egy kis levélke fölött, mely így hangzik:

„A tolvajt ne méltóztassék továbbra nyomozni.

Reám nézve fontos oknál fogva nem kívánom fölfedeztetését. Egyébként én már egyis megbocsátottam neki. — Becses szolgálataiért fogadják stb. (aláírva a fényes kabát tulajdonosa által.)

S a rongyos ficzko, a ki a rendőrfőnöknek a levelet átadta — egykedvűen ugrott ki a városház kapuján a kopott kikönyökölt nyári kabátban, — áztatott, kivágott rossz csipőjében, a törött, vízsepppektől fénylő czilinderrel a fején . . .

— Csi.

Nem vélünk csalódní, ha ezt az ügyet tartjuk első sorban roppant időszerűnek.

Járványos betegségek folyton lappanganak Debreczenben s Isten különös kegyelmének tekintjük, hogy ezek aránylag nagyon szelid lefolyásuak, daczára annak, hogy a védekezésre nagyon is elégtelenek az intézkedések.

Nagyon alaposan félhetünk attól, hogy a kolera, mely az 1892-dik évben elkerült bennünket, most 1893-ban megtisztel bennünket látogatásával s bizony nagyon jó lenne, ha már is tervszerűen hozzá látna egy a hatóság, mint a társadalom e czudar vigécz vizitjének ha nem is elkerülése, de rövidde és ártalmatlanná tevésehez.

Az ivóvíz kérdése ugy a hogy, meg van oldva; de a mi e téren történt, az nem kielégítő. Elengedhetetlen, hogy a vízvezeték létesíttessék és e czélból óhajtanád, miszerint az e czélból beadott ajánlatok ne porosodjanak ott a városházánál, hanem mielőbb megfelelő elintéztést nyerjenek.

Óhajtanád lenne, ha a csatornázás nagy munkája is erősen folyamatba tétetnék, — mert végre is nem Debreczenhez illik az a sok nyílt árok, melyek valóságos meleg ágyai annak a borzasztó bűznek, mely a járványos betegségek csiráit hordja magában.

Itt adózó polgárok és családjaiknak életéről lévén szó, áldozatot kimélni nem szabad s ha az idej kolera elleni védekezés költségeit adóba kiveti a hatóság, tessék okosan kiszámított nagyobb áldozatokkal védekezni, mert életünk védelmére szivesebben áldozunk, mint bármi másra. Hja! Első az embernek a magabizorsága!

Lehetetlen, hogy az ember meg ne hőkkenjen, valahányszor a kisuj utca elejére tekint. Meddig fog ott állani az a ronda épület, mely földszint hoz ugyan jövedelmet, de különben holt tőke a város roppant kárára.

Ugy olvastuk a lapokból, hogy a főispán már kétszer is sürgette a régi vargaszín épület sorsának eldöntését és ugy látjuk, hogy még a főispáni érdeklődés is gyöngye arra, miszerint e tekintetben valami történjék s nem is tudja senki, hogy ugyan mi a kőbe nem rombolják le és mert nem értékeslik ezt a pompás helyet . . . ?

Szabad-e megtörni az ottani mészárszékeket?

A rendőrség tiltakozik ellene . . . Az benne a komikus, hogy — hiába. Pedig a közegészségügyi bizottság is tiltakozik ellenök, de hát valaki szereimes lehet abba a gyöngye állapotba, hogy épen a város egyik legszebb helye legyen a — legromdább, hol némely mészáros a bornyut nyuzza — s a piszkot a mészárszéke elé borogtja.

Mellözve az ezekkel rokon dolgokat, legyen szabad biztosra vennünk, hogy az ev. ref. elemi iskolák építése ez évben rohamosan fog eszközöltetni s már a jövő tanévben nem lesz hire-hanva sem az oly moecosk tanytermeknek, mint a Kossuth-utca végén van egy pár. Még Szalmodon sem tűrnék el már az ilyen a t e r m e k e t és tanítói lakásokat.

Azt is reméljük, hogy a kaszárnyaépítési lázból is szerencsésen ki fogunk gyógyulni és nem forszírozák sehoh egy újabb laktanya építését, a melyből a nagy közönségnek vajmi kevés haszna lesz akár közvetlenül, akár közvetve.

Sajnosan említjük fel, hogy önkénteseink nem szolgálhatnak Debreczenben, a kaszárnyákra milliót áldozó Debreczenben, mert tisztiiskolát nem tartják érdemesnek itt fentartani, pedig hát stb.

Azán, hogy egyelőre befejezzük mondani-valóink sorozatát, mi a csodának épít a város, ha nyakra-főre adja ki a vállalatokat — más városbeli vállalkozóknak.

Nem furcsa-e, a mi a Kossuth-utcai laktanya építésével történt, a hol a bádogos munkák kiadásánál feltűnően mellőztették egy helybeli jó hírnevű czég . . . ?

A helyi ipart még áldozatok árán is gyámolítani kell Debreczen városának, nem pedig megfordítva.

Elmultak az ünnepek. Keresztül-kasul estünk a boldog újévi tisztelgések, jó kívánatok özőnén, — bele estünk a szokott rendes kerékvágásba — a dolgozásba.

Hát hiszen mi kifogása sem lehet az ellen

senkinek. Hogy t. i. a megszokott rendes kerékvágásba folynak városi ügyeink, ámde igen üdvös volna, ha mindenki, mindenütt — nem a városnál is — bebizonyítani, igyekeznek miszerint az ügyek intézésében, a Géresi tanár által kitért-falt lugubris tonus nem létezik.

Ennek a tonusnak valóban nincs jogosultsága és féltő, hogy a ki ahhoz huz, azt elsodorja a haladás.

Debreczennek pedig haladni, erősen haladni kell. Mert ha nem halad: megelőzik más városok!

Es ez nagy veszteség lesz rá.

Aa.

H.-Böszörmény és gör. kath. lakosainak multjából.

II.

Nagy Erdemű Nemes Tanács!

A Nemes Böszörmény Városa Lakosainak most legközelebb Conscriptiójából értésünkre esett, hogy a törzsökös Lakosok, vagyis Hajduiak számába mi közülünk csak egy lakos N. N. irattatott be, mások pediglen, még csak a Liberinusok Classissában sem találatnak.

Ezen dolog minekünk nagy álmétkodást, és szívbéli fájdalmat szerzett, mert mi jól tudjuk, és ha a szükség ugy hozza magával, meg is bizonyítjuk, 1-mo, hogy minekelőtte a Ns Hajdu Városoknak azon becses Privilegiumok melyekkel most birnak adattak volna, ezen Ns Böszörmény Városában, hol Rátz, hol orosz név alatt a Görög Rituson levők, mint igaz Birtokosok laktak, nem különben 2-do. Akkor is, a midőn, az említett becses Privilegiumok kegyelmesen Conferáltattak, és Confirmáltattak a görög Rituson lévő böszörményi akkori lakosok, azon Privilegiumnak érdemlői voltak és azokban részesítettek. Innét

3-or. Ezeknek successoraik, Fiaik és Leányaiak valamint közönséges terheket viseltek, ugy a privilegiumokkal is egyformán éltek. Telekeket és jószágokat birtak időről-időre; törvényesen magoknak succedálnván mind a mi ideinkig, kiknek mi is igaz maradéki és successorai vagyunk.

A viget a Ns Magistrátus előtt alázatosan esedezőnk, méltóztasson Rendelést tenni, hogy a városunk Archivumának régi levelei, Conscriptiói, Lakosok Catalogusai jobban megvizsgáltassanak és a mostani hibás és sérelmes Conscriptio meg igazítottasson, ez esemint arról bizonyossá tétetessünk; kik egyébbárant Fávorbába ajánlván magunkat, illendő nagy Tisztelettel maradunk, Nemes Magistrátusnak, Alázatos szolgálói Pvi. Ns Böszörmény Városa Görög Rituson lévő Lakosai Közönségesen. Anno 1727. die 25. mensis Junii. A Privilegiált Ns Hajdu Böszörmény Városa Erdemes Nemes Magistrátusához, illendő Tisztelettel, a bent irottak alázatos memorialisá.

Végzés. Minthogy a Magistrátusnak a mostani Conscriptóra néve, az 1702-dik Esztendőbeli propietáriusok Conscriptiójához kellett tartani magát; a Béjelentők kik légyenek, a kik magokat propietáriusoknak praetendálják, magokat nevezék ki, és mivel holnap azaz pro 26-a mensis, az egész Conscriptiót a Tekintetes Kerületnek fel kellett adni; még ma Estvéli templom után személy szerint jelenyenek meg mind a Város Házánál, hogy jelenlétekben az 1702-ik Esztendőbeli propietáriusok Conscriptiója mely Básiá, fundamentuma a mostani Conscriptiónak megvizsgáltathasson, mind pedig a régiebb protocullomok a Notáriatu Offici által excusiáltathassanak. Ex Senatu Oppidi Böszörmény die 25-a 797. (1797.) Per Joan Táncoz m. p. Notárius.

A találtak szerint közli: Varga László.

Különtélek.

* A rablóvezér vége. Bakony Horváth József epigonja a Rózsáknak és Sobriknak, — de hát Savanyu Józsi óta senkit sem kerestek annyira, mint őt. — Mint Darányból sürgönyzik, három éven át hajszolták a rablóvezért, míg végre ma ráakadtak Potony községben. Baksay csendőrfőhadnagy éj idején tört reá. Elkeseredett harcz fejlődött ki, melyben egy csendőr súlyosan megsebesült; de Bakony Horváth József

meg olyan sebet kapott, melyet be sem kell kötni. A Baksay golyója jól talált és a haramia-vezér holtan rogyott össze.

* Gábor Aron ágyusai. Hatan vannak még életben a hires székelyföldi ágyugyár munkásai közül. Arczképüket és életrajzukat most közli a Kolozsvárott megjelenő s Kuszko István által igazán kitűnően szerkesztett Történelmi Lapok. E munkások: Turóczi Mózes százados, Bene József hadnagy, Tóth József őrmester, Künglein József káplár és Paiss Antal.

* Sikasztás a magyar kaucuk-gyárnál. A magyar kaucuk-gyárnál két főtisztviselő összejátszásával nagyobb szabású defraudáció történt olykint, hogy a magyar kir. államvasutaknál és egyes nagyobb czégeknél esedékes követeléseket mintegy 80.000 frtot tevő összegben inkasztáltak, eisikasztottak s üzelmeket akként palasztolták, hogy a könyvekben az illető tételeket tovább is mint fennálló követeléseket szerepeltették. E vállalat 1891. évben a Schottola-féle gyártelep étvételével a Magyar ipar és kereskedelmi bank iniciálására alakult, mely bank azonban csupán opció-jogot tartott fenn a részvények egy részének átvételére. — Az opció gyakorlásának ideje csak 1893. márczius 7-én következvén be, a defraudáció által okozott kárban sem az ipar-bank, sem klientelája nincsen érdekelve. A hűtelen tisztviselőket nem fogták el, hanem csak rendőri felügyelet alatt tartják.

* Gyilkosság féltékenységből. Mohácson az új év — hitvesgyilkossággal kezdődött: Szilveszter estélyén Tóth Mihály földműves disznótort tartott, még pedig a mi Mohácson manap már ritkaság számba megy — muzsikával, dudával. Tóth uramnak fött valami a fejében. Eszrevette, hogy a menyecske másra kacsintgat már régóta. De a versenytárs óvatos volt és nem jött el a mulatságra. Hajnalban Tóth ipját, Bobszait muzsikával haza kísérte lakásába. Onnan haza érkezvén, Tóth feleségét szemrehányással illette, a miért nem várta meg és előbb lefeküdt. Az asszonynak fel kellett ágyából kelni és a muzsikást kifizetni. Ennek megtörténte után, Tóth mint vadállat feleségére rontott és késével mellbe szurta ugy, hogy az rögtön meghalt. A gyilkos most elment felesége apjához, hogy híri adja, a mi nála történt, onnan pedig a hatósághoz magát feljelenteni.

* Állami kórház. Az egyetemi orvoskari tanártestülete a napokban tisztelgett Csáky Albin gróf közoktatásügyi miniszternél, kérve őt az állami kórház eszméjének elfogadására és keresztülviteléére, mint a melyre a gyakorlati oktatás szempontjából szükség van. A miniszter megígérte, hogy pártolja az ügyet s már a miniszterium foglalkozik is vele s e tárgyban ártirt a belügyminiszternek.

* Rövid hírek. Montecarloban a napokban ismét két ember lett öngyilkossá vesztegek miatt. Az egyik, egy 23 éves amerikai fiatalember, miután eljátszotta atyjának és nővérének pénzét is, mintegy 80 ezer frankot, Montone és Aentimiglia közt a vonat elé vetette magát. — A másik öngyilkost végvonaglásban találták Nizza mellett, egy első osztályu kocsiában. — A kolozsvári egyetemen Belky János halálával megüresedett orvosi katedrára pályázatot hirdet a miniszter. Pályázni e bő 21-ig lehet. A muzeum hirlapkönyvtárába az 1892. évben összesen 654-féle magyarországi hirlap 42.061 száma érkezett be, míg a mult 1891. évben 637 hirlap 40.231 számát küldték be. — Leesett a vonatról. Márton és Körmöczbánya közt a mult héten két vasuti tékező. Az egyik meg is halt. Igy jelenti a Felv. Közl. — Megölte a leanderlevél Kovácsiban Ujvárosi Lajosné hires szépségű parasztnyenyecskét. Egy kuruzslóasszony szavára hideglelés ellen ette a leveleket, melyek megmérgezték. — Öngyilkos önkéntes. Bükkhely Gyula Innsbruckban szolgáló egyézes önkéntes a minap, eddig ismeretlen okból szolgálati feyerével angnyolotte magát. A szerencsétlen fiatalember apja Sümegen főerdész. — Eletmentő katonatiszt. Aradon Marginaun kapitány a saját élete kockáztatásával megmentett egy Galambos nevű szegény hordárt, ki alatt a Maros jege beszakadt. — Véres párbaj. Szolnokon Moldoványi Károly és Széligmann Gusztáv véres kard-párbajt vívtak. Széligmann fején és vállán kapott jelentékenyebb sebeket. — Véletlen lövés áldozata. Rimanócon Temják István véletlenül agyonlötöte Drasgyik István 12 éves fiát.

A meglepetés.

Egyik társulat tisztikara a napokban arra virradt, hogy főnökük, a vezérigazgató névnepja megérkezett.

A tisztikar minden egyes tagja lelkében meg volt győződve, hogy mióta a bajuszaikat ismerni tanulták, jobb, kedvesebb s a mi mindenestre megnyugtató dolog ebben a nyughatatlan világban, loyálisabb főnökkel nem vala találkozás-uk.

Kinek a nevenapja elérkezett, a főnök ur soha nem zúgolódott, soha erős kifejezéseket nem használt a társulat tisztviselőinek működése fölött.

A főnök ur hiva az örökké igaz és jó ókori bölcsesletnek, a stoa-nak, a melynek tudva-levőleg az az alapelve, hogy minden úgy jó, ahogy éppen vagyon. Ha ki a társulatnál tisztviselőséget vállalt, kétségtelen, hogy buzgón fogja teljesíteni teendőit, mert máskülönben miért vállalt volna hivatalt.

E fölfogás következtüléseként az illető társulat tisztviselői kara aranjuzei szép napokat élt; minden körülmények között teljes meglepéssel nyilatkoztak főnökükről.

Csak mostanában történt, hogy — mint már említém — a főnök ur nevenapja elérkezett. A tisztikar ez alkalomból testületileg jelent meg a főnök ur előtt s a tisztelgők élén egy irodalmilag képzett ifju nagyobb szabású üdvözlő beszédet tartott, a melyben a főnök urat úgy állította a világ elé, mint a legszélsőbb rigoro- zitásig menő pontosság s a legszigorubb irány- zatu, de jóakaró hivatali főnök mintaképét.

A főnök ur meg volt hatva az üdvözlés ál- tal s megköszönte a tisztelgést.

Ez történt délelőtt. Délután a tisztikar a rendes szokás szerint három óráig kaláberezett és csak azután látoga- tott el a hivatalba.

A mikor együvé kerültek, megnyílt ám a főnöki hivatal ajtaja s azon kiszólt egy erőteljes, sőt kissé kemény hang:

— Kérem az urakat, mindnyájukat A tisztikar meg volt győződve, hogy a fő- nök ur a mai üdvözlésből kifolyólag valami ked- ves dolgot fog cselekedni velük.

Szólt vala pedig a főnöki kedves szózat ilyeténképen:

— Az önök szónoka ma úgy nyilatkozott felőlem, mint a legszélsőbb rigoro zitásig menő s legszigorubb pontos főnökről. Ezt az elis- merést ki akarom érdemelni. Ma délután két órakor, a midőn a hivatalos idő kezdődik, itt voltam az irodában és hiába vártam önökre egész három óráig. Figyelmeztetem, hogy ez önöktől nem pontosság, nem rigorozus dolog; és elvárom, — ez komoly kívánságom, hogy holnaptól kezdve, egy perczet se mulasztanak el a hivatalos órákból.

Jégfigurák.

A pavillon szalonjában a hölgyek csoportok képeznek. Naponként találkoznak s mégis minden alkalomkor valami érdekes újságról tud- nak beszélni. Személyeiket mindig a korcsolyázók közül veszik; meséjök előtt és után feltétlen diszkrecziót kérnek. A vigan korcsolyázó hölgy nem is sejtí, hogy egyik-másik pavillonbeli csoport e perczben épen róla beszél. Nem csoda tehát, hogy azok, a kik itt naponként találko- znak a pavillonban, daczára annak, hogy nem is korcsolyáznak, örömet váltják meg bérlet-jegyö- ket. Az élvezet, amit e csekélység tud nyújtani, számukra megfizethetlen.

Es ezek a jégpálya legveszedelmesebb figurái.

Milyen boldogan korcsolyáznak a fiatal leánykák! A korcsolyázáson kívül e perczekben nincs egyéb gondolatjuk. Rendesen testvéreikkel, gyakran egyedül futkároznak. Husz-huszoney éves kísérők mögöttük vannak és mindig hiva- talnok. Ha a leánykák észreveszik őket, féltéken menekülnek előlük, de akkor már üldözöttek. S ha a tömegben üldözöik egy-egy éretlen szava talán eljut füleikhez, arczukat még jobban kiveri a pir s pályájuknak csak egy irányát ösmerik, azt, mely a mamájukhoz vezet.

Az üldözök erre ügyesen surrannak tovább

s kezdik előbb ott, a hol csak az imént félbe- hagyták.

A mindenáron szellemeskedők a jégpályá- ról sem hiányzanak. Rendszerint egy ösmerősök- kel korcsolyáznak, hikknek mindenféle badarságot beszélve, biztosra veszik, hogy őket szellemesek- nek tartják. Sajnálják . . . hogy nyáron nem lehet korcsolyázni, sajnálják . . . hogy nincs örök tél, sajnálják . . . hogy csak hét csillagból van a gönczöl szekere stb.

A kisasszonyt, kivel együtt korcsolyáztak, mint régi jó ösmerős, a mama szives engedél- mével haza kísérik. Csak eseményekről beszélnek. A kapuhoz érve ismét sajnálkoznak s e szavak- kal: „a viszontlátásra!” válnak el.

Amott egy fiatal ur korcsolyázik egy szép asszonnyal. Szájában hosszú bockszivar, szívében lángoló szerelem. Majd megszólal:

— Követni fogom önt egész életén által. Nem riadok vissza semmitől s kiteszem magam a legnagyobb veszedelemnek. Vajjon mikor fog végre meghallgatni?

— Soha!

S kergetődznek tovább. A figura ismételtlen tör ki s elrecczálja az egész szerelmesek kate- kizmusát.

Talán meghallgatják, talán nem.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„DEBRECZENI HIRLAP”

pártoktól és kormánytól egyaránt független politikai napilapra.

A Debreczeni Hirlap előfi- zetési ára, a királyi tábla ügyeinek értesi- tőjével együtt:

- Egész évre 10 frt.
- Fél évre 5 frt.
- Negyed évre 2 frt 50 kr.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban K u t a s i Imre könyvnyomdájában, valamint Telegdi K. Lajos kereskedésében, vidéken pedig posta- hivatalok útján.

N A P I H I R E K.

Határidő naptár.

- Színház, a Kossuth-utcán. Naponként előadás. Kezdeté este 7 órakor.
- Nagy sétahangverseny vasárnap és ünneppon- son d. u. 6 órakor a Margit-fürdőben.
- Muzeum a kollegiumban a közönség számára nyit- va van vasárnaponként 10 től 12-ig délelőtt.
- Anyakönyvtár a kollegiumban a közönségnek nyit- va pnteken 11-től 12-ig.
- Nyilvános olvasóterem a kollegiumban, Hét- fön, Szerdán és Szombaton d. u. 3-6-ig nyitva.
- A kir. itélő tábla hivatalos órái d. e. 8-12-ig, é. a. 2-5 óráig. — Az itélő, kiadó hivatal és az irattár nyitva d. e. 9-11, d. u. 3-4 óra közt; vasárnap és ün- neppnap d. e. 10-11 óra közt.
- Január 7. — Katonai sorshuzás a városbáza nagytanácstermében. Megjelenésre felhívtak az 1872-ben született ifjak.
- Jan. 7. Gazd. és int. bizttság ülése.
- Jan. 7. Vöfélybál a Margit-fürdőben.
- Jan. 8. Kefekötő munkások bálja a Koronában.
- Jan. 8. A kerületi betegsegélyező pénztár ülése a városbáza kitanácstermében.
- Jan. 9. Hajdumegye közigazgatási bizottsági ülése a megyeházánál.
- Jan. 11. Jogász tinczestély a Bika disztermében.
- Jan. 13. A szabadelvű párt bálja a Bika száll- loda disztermében.
- Jan. 14. Tüzoltó-bál a Margit-fürdőben.
- Jan. 14. Hajdúvármegye közigazgatási bizottságá- nak ülése a megyeházánál.
- Jan. 14. A fizetéses tüzoltók bálja a Margit fürdő disztermében.
- Jan. 15. A szabómunkások bálja a Korona ven- déglőben.
- Jan. 21. Adorján Imre, kontra Balika Miklós, es- küdtszéki tárgyalása a kir. törvényszék előtt.
- Jan. 21. A polgári kör bálja a Bika szálloda disztermében.
- Jan. 21. Ács ifjuság bálja a Margit fürdőben.
- Jan. 22. Jégünnepély a Margit fürdő jégpályáján.
- Jan. 26. Gazdász ifjak bálja a Bikában.
- Jan. 28. A jogász és tisztviselő kör évi közgyűlése a kör hivatalos helyiségében.
- Jan. 28. Csi-madia ifjuság bálja a Koronában.
- Jan. 29. Iparos kör bálja a Bikában.

- Febr. 4. Ág. ev. filléregyület thea-estélye a Bikában.
- Febr. 4. Könyves ifjak bálja a Koronában.
- Febr. 5. Kovács és kerék gyártó ifjak bálja a Ko- ronában.
- Febr. 11. A függetlenségi párt bálja a Koronában.
- Márcz. 1 2. 3. 4. 5. 6. Rendes évi katonai sorozás- a városbáza kitanácstermében.

— **A közveteli vámhivatal.** Debreczen vá- ros közveteli vámhivatala a Kisuj utcán a jelen- legi vámmászaház helyén lesz. Itt tartozik beje- lenteni mindenki azt, ha bort vasuton, vagy szekeren szállított be a városba. A vámhivatal- kezelésére vonatkozólag S z a b ó József főszám- vevő egy nagyobb terjedelmű javaslatot dolgo- zott ki, melyet még a napokban felterjesztenek a miniszteriumhoz.

— **Hivatalos órák a városházán.** A város tisztikarának egyöntetűleg óhaja volt az, hogy a hivatalos órák változást szenvedjenek. Szánót- tevő indokokkal érveltek benyújtott kérvényük- ben a mellett, hogy mennyivel jobb, téli időszak- ban pedig czélszerűbb s a világítás kiadásában milyen s mennyi megtakarítással járna az, ha a rendes hivatalos órák helyett reggel 8 órától, délután 2 óráig tartana a hivatalos óra. A be- nyújtott kérvényt siettek a tisztikar tagjai alá- írni, azt a tanács ki is adta, talán több mint egy félesztendővel ezelőtt, egy hármias tagu bizott- ságban. A városi tisztikar tagjai tehát hiában re- ménykednek, mert a mit nem lehet, vagy nem szabad keresztül vinni, a legtöbb esetben agyon- szokták hallgatni. A tisztviselők kérvénye is bi- zonyára „ad acta” hever.

— **A vámhivatal új tisztikara.** A debre- czeni városi kezelés alatt álló vámhivatal új tiszt- karát a következőleg szervezte a nemes város. Vámfelügyelő: S z e l e Lajos, K u c z i k Mihály borbehozatali vám- és lóvásártéri helybárszedő, O r o s z István vámmászai díjszedő, F á b i á n Károly hidmérlegi díjszedő, C s u r k a Lajos sert- mázsai díjszedő, T r á z s i István hidmérleg díjszedő segéd, H a c k e r Lőrincz vámelőndr K o v á c s József vámmászamester, B o r b é l y Sámuel hidmérlegi mázsamester, U n g v á r i András sertés mázsamester.

— **A kir. tábla teljes tanácsulése.** A deb- reczeni kir. itélő tábla a Podmaniczki-féle ház emeletén levő I. tanácstermében tegnap jan. 3-án délelőtt tartotta meg ez évben első tel- jes tanácsulését. A tanácsulésen P u k y Gyula a kir. tábla elnökén, C s a t h ó Ferencz és S z é l l Farkas tanácselnökökön kívül jelen- voltak az összes táblai bírák és a tanácsjegyzők. P u k y Gyula, elnök megnyitván az ülést a jegyzőkönyv vezetésével O l c h v á r y Zoltán tanácsjegyző, albirót bizta meg. Az ülés egyik- fontosabb tárgya a kir. tábla fegyelmi tanácsá- nak sorshuzás utjáni megalakítása volt. A fe- gyelmi tanács elnöke P u k y Gyula, a kir- tábla elnöke; h. elnök C s a t h ó Ferencz tanács elnök. Tagjai: D r a v e c z k i Adorján E g r y Kálmán, N a m é n y i József és Dr. K i s s Andre. Póttagok: T a r Gyula, C o m a n e s c u Sándor, U n g e r Gusztáv és Dr. H o r v á t h Dezső. Jegyzőjévé: O l c h v á r y Zoltán kir. albiró tanácsjegyző nevezte- tett ki.

— **Az iparhatóság figyelmébe.** Városunk és vidéke gazdasági viszonyai lakosságunk köz- zül többeket az ügynöki keresetmódra tereltek. Iparhatóságunk előtt fekszik az a statisztikai kimutatás, hogy Debreczen városában hányan élnek az ingatlanok adás-vételét közvetítő ügy- nökösödésből és ez a statisztikai kimutatás bi- zonyára élénk tanubizonytságot szolgáltat egy- részt arra, hogy Debreczen városi, de egész Hajdumegye parforsz gazdálkodó megye és így a természet rendjénél fogva nagykörű foglalko- zási tért nyit azoknak, kik ingatlanok adása és vételének közvetítésével foglalkoznak; másrészt annak, hogy Debreczen városa állami adójához ezek az ügynökök nem csekély összeggel járulnak. Nagyon föltűnt tehát ezeknek az ügynököknek, hogy annak a körülménynek daczára, hogy ugy Debreczenben, mint Hajdumegyében az épületek és földbirtokok tulajdonosai változnak, — az ő keresetük észrevehetően m e g c s a p p a n t.

Az itteni adófizető ügynököknek érdekében állván a körülmény alapokának földterítése, addig kúttattak utána, míg arra a fölfedezésre jutottak, hogy őket a környéken lakó és nem debreczeni illetőségű ügynökök kiadják, amennyiben Sámsonból, Teglasról, Hadházzól, Szoboszlóról stb. a hét elején bejárnak Debreczenbe és valósággal kötéllal fogdoszák azokat. kiknek vagy venni, vagy eladni való szándékuk van földbirtokokban, vagy egyéb ingatlanokban. Ezek az indigéna ügynökök e szerint iparhatósági engedély és adókötelezettség nélkül rontják a helyben lakó és Debreczenben adófizető ügynökök keresetét. Erre a körülményre ohajtottuk az iparhatóság figyelmét fölhívni, annál is inkább, mert mint tudjuk, a kerületi kapitányságoknál a helybeli ügynökök panaszt szándékoznak beadni az üzleti élet eme parazitái ellen, kiknek neveiket annak idejében lapunk is közölni fogja.

A jogász és tisztviselői kör évi közgyűlése. A jogász és tisztviselői kör e hó 28-án tartja meg a testület hivatalos helyiségében Puky Gyula kir. táblai elnök elnöklése alatt évi rendes közgyűlést, melyen az 1892-ik évi állapotokról szóló jelentések tárgyalása után az alapszabályok 15-19 §-ait szándékoznak megváltoztatni és egy új alelnöki tisztséget létesíteni.

A debreczeni bukás következménye. A Feischl Fülöp és fia debreczeni czég bukásának következménye, hogy a Sonnenberg M. D. budapesti czég ismét fizetésképtelen lett. A Sonnenberg czég ugyanis, mely múlt évi szeptemberben megszűntette volt fizetéseit, a Feischl Fülöp és fia czég jótállása mellett bíróságon kívül kiegyezett hitelezőivel, de most ismét nem bír megtelezni kötelezettségeinek. Az ebből keletkezett helyzet meglehetősen bonyolódott, a mennyiben a Feischl Fülöp és fia czég csődtömegének képviselője a maga számára reklámálja és már bíróságon leltározattatta az összes Sonnenberg-féle aktív értékeket egy állítólag a két czég közt létrejött tranzakció alapján. Sonnenberg hitelezői közt igen izgatott a hangulat, mert azt hiszik, hogy tervszerűen iparkodik hitelezőit megkárosítani. Sonnenberg budapesti hitelezői és külföldi hitelezőinek helybeli képviselői tegnap ülést tartottak a budapesti hitelezők védőegyesületének helyiségeiben Pollák Mór (Pollák Jakab és fiai czég) elnöklése alatt és elhatározták, hogy az adós ellen kéri fogják a csőd megnyitását és az ügy állásának bírói tisztázását. A hitelezők érdekeinek megóvására Pollák Mór elnöklése alatt egy bizottságot küldtek ki.

Népünk korviszonyai. Ráth Zoltánnak az Akadémia II. osztályában tartott felolvasásából kiemeljük az alábbi részleteket: A mi a hazánk lakosságának korviszonyait illeti, azokat röviden így jellemezhetjük: a korstatistikáról bíró európai államok közt, — Bulgáriát kivéve, sehol sincs olyan sok gyermek és egyáltalán sehol sincs oly kevés öreg, mint Magyarországon. — Ha a törvényhatósági városainkat, a melyek nálunk a valódi városi jelleg képviselőiül vehetők, összehasonlítjuk egyrészt a vidékkel, másrészt a fővárossal, akkor azt tapasztaljuk, hogy a városok között a 15-40 évesek magas aránya a gyermekek csekély száma. Budapest mindkét irányban kiválik az igazi nagyváros korviszonyait mutatja; sőt elmondhatjuk, hogy a 15-40 éves korcsoport olyan erős a fővárosunkban, hogy sem az angol, sem a francia, sem a német, osztrák, belga vagy olasz főváros utól sem éri, a mi kétségkívül a legékesebb jele a fővárosunk rohamos gyarapodásának, a központba özönlő bevándorlás roppant mértékének. Budapest arányaihoz a vidéki városaink közül legközelebb áll Zágráb; aztán Kolozsvár, Kassa, Nagyvárad és Győr következnek, a mi jó Debreczenünk hátrább áll e tekintetben, álljon is, mert míg a kozmopolita irányu mindenféle nácziók bevándorlásától menten marad városunk, csak addig vindikálhatja magának a „magyarság fészke” titult, amit pedig nem szívesen veszítene el.

A Csokonai-kör pénteken délután 5 órakor a városház nagytermében felolvasó estélyt rendez. A kör felolvasó estélyei kedvenc találkozó helye intelligens közönségünknek és így bizonyosra vehető, hogy a városház nagyterme ez este is színültig megtelik. — A felolvasók lesz-

nek: V i k á r Béla fővárosi tanár a ki Szemelvényeket olvas föl az északi irodalom köréből, továbbá Sebesi Jób író és debreczeni hírlapíró, a ki e czímen olvas fel egy dolgozatot: „Kerestetik egy tökéletes asszony.

Nyolcz bűnös. Az 1893-ik évi bűnügyi iktató első 8 számának ügyében hoz ítéletet és határozatot, ma és holnap a debreczeni kir. törvényszék. Ma ugyanis 1-4-ig, holnap 5-8 terjedő numerus bűnösök ügyeiben lesz végítárgyalás. És pedig G. Nagy János lopás, Szerepi J. lopás, Erdei István hamis tanulás és Tóth Mihály súlyos testi sértés vétsége ügyében január 4-én; Szabó György lopás, V. Szabó József hatóság elleni erőszak, Deli Mihály vallás elleni és Bodnár S. lopása ügyében pedig január 5-dikén lesz végítárgyalás.

Az adóvallomások benyújtása. A város adóügyosztálya már a napokban kibocsátja adóbevallási ivateket, hogy az érdekeltek közönség azon az adók meghatározása céljából töredelmes vallomást tegyen. Az adókövető hivatal ha a kitöltött határidőre nem kapja meg az adóbevallási ivateket, — hivatalból állapítja meg az adót.

A debreczeni toronyórák. Alig mulik el hét, alig mulik el nap is, hogy szerkesztőségünk a közönség köréből jogosult minden sorában indokolt felszólalást ne kapna, mely a debreczeni toronyórák immár türhellen állapotára vonatkoznak. Azon már túl vagyunk, azon már túl estünk, hogy hetekre támaszkodjunk; immár hónapok, sőt évszakok tanuskodnak a mellett, hogy a debreczeni toronyórák botránys állapotára. Nemcsak hogy rosszul járnak, mert a jelen viszonyok között még ezzel is megbarátkoznánk, de egyáltalában nem járnak. A nagytemplom tornyán például már a múlt év őszétől kezdve fél kettőt mutat a toronyóra, míg más oldalain más más órát. Felette csodálkozunk rajta, hogy illetékes körökben nem tesznek egy egész város lakosságának érdekében lépést, — hogy ezen a helyzeten segítsenek. Pedig azt tudni, hogy hányat ütött az óra — még az illetékes helyen is szükséges.

Betegek statisztikája. A debreczeni városi közkórház betegforgalmának kimutatása 1892. december hónapról a következő: Kórházi beteg maradt november hónapról 118, decemberben fölvetett ápolásra 109, összesen ápolatott 227. Ezek közül elbocsátott gyógyulva 62, javulva 112, gyógyíthatatlanul 13, meghalt 10; 1893 január hóra maradt ápolás alatt 129. A javultan elbocsátottak f. év január elsején a betegek létszámába ismét fölvetettek.

Törvénytelen gyermekek. A múlt évről összeállított születési statisztika a halálozásokkal szemben kedvező számban tüntet fel szaporulatot. Ha azonban figyelmes szemléletnek vetjük alá ezt a statisztikát, arra a szomorú tapasztalatra jutunk, hogy Debreczenben a törvénytelen gyermekek száma évről-évre emelkedik. Az elmúlt évben ugyanis az összes született gyermekek egy ötöd része törvénytelen.

Birtok-változás. Gróf Blankensteinnek Püspök Ladány és Karczag között fekvő nagy-leucsai birtokát az eddigi birtokos Schwartz Ferencz 400,000 frént örök áron megvette.

Utolsó hajtvadászat a Halápon. A mint értesülünk, a debreczeni vadásztársulat e hó 8-án azaz vasárnap tartja az idény alatti legutolsó hajtvadászatát a Halápon. Ezt a vadászatot olyan területen tartja meg, melyen az utóbbi vadászati szezont alatt általában keveset, kopóval pedig éppen nem vadásztak, és így az eredmény az utóbbi hajtvadászatnál még kedvezőbbnek mutatkozik. Már a multkorai vadászat bebizonyította, hogy az eredmény első sorban a hajtók elegendő számától függ; és mint értesülünk, a vasárnap tartandó vadászat alkalmával a hajtók szokottnál nagyobb számmal lesznek kirendelve, mivel a Halápon lakók is, nem csak a róka k szokatlan nagy száma miatt panaszkodnak, — hanem az is megtörtént, hogy egy farkas világgal nappal egy Matkó nevű ember juhát elakarta vinni, a miben azonban megakadályozták. A Halápon levő rétek és nádasok most már mind befagytak, s ez kedvezőtlen tartózkodási helyül szolgál a duvadaknak; ezen hajtasoknál, ha a hajtók a rétekbe és nádasokba be nem nyomulhatnak, azok zörgőkkel ellátott zsinégek segítségével meghajtatnak. Ezen vadászat

tehat a legérdekesebbnek ígérkezik és bár igen élénk részvételre van kilátás, mind a mellett a t. tag urak felkéretnek, hogy részvétüket a Pájer urnánál kitett iven ideje korán, de legkésőbb péntek estig annyival is inkább bejelenteni szíveskedjenek, hogy a rendezőség a szükséges intézkedéseket jó eleve megtehesse.

Az országos vásár. A debreczeni téli országos vásár e hó 9-én, a jövőhéten hétfőn veszi kezdetét. A vásáron különféle elárúsításra vonatkozó helyek maradnak a régiék, vagyis azok amelyek az utóbbi országos vásár alkalmával kijelöltettek. A rendőrség különben intézkedett, hogy a fasátrakban világításra csak abban az esetben szabad gyertyákat használni, ha ezek nem szabadon állítatnak fel, de ellenző üvegek között gyertyatartókba záratnak. Eddig ugyanis szokásban volt, hogy a sátrak tulajdonosi léczekre szabadon állították fel a gyertyákat, a mi pedig könnyen veszélyvel járhat. A tűzoltóság pedig arról intézkedett, hogy a vásáros időszak alatt, a fa sátrak között éjjeli őrség, a tűzoltó laktanyán pedig készenlét legyen.

Az állatorvosok ülése. A debreczeni állatorvosok e hó 15-én, a városháza nagyteremben ülést tartanak. Az ülés délután hat órakor veszi kezdetét.

Vasutasok táncvigalma. A debreczeni üzletvezetőség tagjai az idén is rendeznek táncmulatságot s erre a mozgalmat már meg is indították. A mi vasutasaink táncvigalma iránt az idén szokatlanul élénk érdeklődést tanúsít a debreczeni intelligens közönség s annak sikere már e réven is biztosítottak tekinthető.

Fényes jégünnepély. Már megemlékeztünk róla, hogy egy nagyobb bizottság napok óta kiváló szorgalommal dolgozik azon, hogy a debreczeni közönség mulatságára fényes jégünnepélyt rendezzen. Ez a bizottság tegnap délután látogatott ülést tartott, melyen elhatározta, hogy a meglepetésekben gazdag jégünnepélyt e hó 22-én tartja meg. Annyit már is elárulhatunk, hogy ilyen szép jégünnepély még nem volt Debreczenben. Közel félezer forintba kerülnek azok az érdekes apróságok, melyek szokatlanul kedves tarkaságot tüntetnek fel az ünnepélyen. Eltekintve attól, hogy délutántól kezdve késő estig fényes világítás és zene mellett üzhetik a korcsolyázó sport; még versenyekben, téli tájképekben, impozáns felvonásokban és a jégen tartandó táncban is gyönyörködhetik sőt részt is vehet a közönség. A program rendkívül gazdag és változatos, a belépti-díj alig mulja felül a rendest. A bizottság holnap után ismét össze ül, hogy a műsort részleteiben is ki dolgozza. Az ülés lefolyásáról mi is meg emlékeztünk.

Kalendárium. Uralkodó planéta ebben az évben a Merkúr lesz, mintha csak Wekerle csinálná a naptárt s gyöngéd czólzás akarna lenni ez is a valutarendezés üzleti fontosságára.

A tavasz kezdődik márczius 20-án, nyár jun. 21-én, az ősz szept. 22-én, a tél decz. 21-én. — Mennybeli látványosságokban semmi részünk sem lesz. Lesz ugyan egy teljes és egy gyűrűs napfogyatkozás, de nem lesz az európai égen egyik sem látható. A hold olyan szolid, hogy nem esik rajta az egész évben semmi hiányosság. — A jövő esztendőnek egyéb jeles tulajdonságai: A világ teremtése óta 7093-dik, vagy az 5877-dik, avagy pedig az 5754-dik esztendő, a szerint, hogy Eusebiusz, a zsidókkal, vagy pedig Petaviusz tartunk az időszámításban. Ezenkívül az 1310-dik Mohamed futása, a 899-dik Szent István megkeresztelése, a 681-dik az aranybulla, a 652-dik a tatárjárás, az 511-dik Nagy Lajos halála, a 403-dik Mátyás király halála, a 367-dik a mohácsi vész a 401-dik Amerika fölfedezése, a 376-ik a reformáció az 551-dik a puska, a 653-dik a papirus, a 453-dik a nyomtatás és az 593-dik a szemüveg feltalálása óta. Egyéb jó és rossz tulajdonságai csak ezental fogunk majd megismerkedni. Egy rossz tulajdonságát, az igaz, már ismerjük: azt t. i., hogy febr. 15-én lesz hamvazó szerda. A farsang tehát nem elég hosszú. Ezzel a rossz tulajdonsággal különben (ugy mondják az irányt és keringő-tourokat adó körök) meg van verve minden esztendő.

A tűzoltóság reorganizációja. Uj év első napján Szikszay Gyula tűzoltó főparancsnok vezetésével a tűzoltótestület egész parancsnoksága tisztelegni volt Simonffy Imre kir. tan. polgármesternél. A tisztelegése

maga a polgármester, mikor a Szikszay Gyula üdvözlő beszédére válaszolt, kijelentette, hogy a parancsnokság által beadott nagyszabású memorandumot szíves örömmel vette a város hatósága s a kidolgozott terv szerinti reorganizációt szükségesnek tartja. Egyben, midőn továbbra is jóakaratóról biztosította a tűzoltóság, megígérte, hogy a memorandum szerint megvalósítani kéri a reformokra vonatkozó kérések referálását, az egész ügy megoldását, maga is sürgetni fogja.

— **Az állategészség-rendőri állami közegeknek a magyar királyi földművelésügyi minisztérium által 1892. évre eszközölt beosztásában a budapesti felügyelői kerületben Debreczen városára kerületére Faragó Miklós I. oszt. áll. állatorvos lett a felügyelettel megbízva.**

— **A debreczeni szabó munkások folyó évi január hó 15-én, vasárnap a „Korona” dísztermében az alakulandó szabó szakszervelet alapjává zártkörű táncestetélyt rendeznek. A felülfizetések köszönettel elfogadtnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók: Weisz Sándor, Papp testvérek, Vastagh István és Horváth István szabó mester urak üzletében és este a pénztárnál. Kezdeté este 8 órakor. A szabómunkások táncszívalma zártkörű estélyén a meghívók kívánatra előmutatandók.**

— **A temetők tolvajja.** Minden télen akadnak s talán fognak is akadni emberek, akik kegyetlen szívvel, levetkőzve minden kegyeletes érzületet a temetők sírjára helyezett kereszttekhez és fejfákhoz folyamodnak, hogy maguknak tüzelő fát szerezhessenek be. Azt, hogy a sírkeretek csőszei ezt nem ellenőrizhetik, nekik nem is róható fel hibául. A temetők sírjaira helyezett kereszttek és fejfákat bizonyára akkor török ki a kegyetlen kezek, mikor a csősz is más boldog halandókkal együtt édes álmát alussza.

— **Lucaciu a börtönben.** A lacfalusi hazatérő ma érkezett meg Szegedre, hol holnap reggel kezd meg a fogságát. Vele van a felesége, gyermekei s Coroianu dr. a jeles fiskális. Lucaciu vendéglőben szállt meg a családjával, hol így írta be magát a vendégkönyvbe: Dr. Lucaciu tanár Szatmárról és családjá.

— **A tűzoltóság zenekara új karmestert kapott, aki napok óta azon fűködik, hogy a zenekarat a közönség kívánalmaihoz képest ujonnan szervezze. Az új karmester Müllberger János, aki egy egész nagy zenekart szervezett össze. Naponként rendes iskola van, amikor a zenekar tagjai kotta órákat vesznek. Az új karmesternek erős a reménye, hogy rövid pár hét alatt egy jól összetanult zenekarral léphet a nyilvánosság elé.**

— **Az ólmos eső.** Tegnap egész nap apró cseppekben permetezett az eső. Estefelé, mikor a levegő hűvösebbre vált, amint leesett az eső csepp, vékony jégréteggé fagyott. A járókat olyan sima, tükörlappal vontá be, hogy valóságos bukácsolás mellett jöhettek-mehettek az emberek. Azok, kik a nyaktörő utnak nem mertek neki vágni, a szerkénnyel, inkább a hóban jöttek-mentek.

— **Törvényhatósági, illetőleg állami állatorvos szolgálatra előírt minősítést a múlt év folyamán a debreczeni m. kir. gazdasági tanintézethez elnyerték: Bodrogkőzy Zoltán, Ferenczy Ferenc és Kerpely Kálmán.**

— **Hajdumegye állategészségügye.** A m. kir. földművelésügyi minisztériumhoz m. év decz. 29-én felküldött hivatalos jelentés szerint Hajdumegye területén a következő ragadós állati betegedési esetek fordultak elő: Tégláson, Szoboszlón és Vámos-Pécsen 1-1 lépfenebetegedés.

— **A Szikszai konkurrensé.** Benn a város közepében az Ipar és kereskedelmi Bank palotájában akadt a „Margit” fürdő jégpályájának konkurrensé, amennyiben a nevezett bank épület hátsó udvarán nagy mesterségesen készített pálya áll a t. közönség rendelkezésére. Belépti díj tetszés szerint, hölgyek felét fizetik. Pálya-felügyelő és igazgató az Ipar és keresk. palota házmestere, ki csupa műkedvelésből egy mesterséges jégpályát készített, hogy egy kis mellékesre tegyen szert. Legközelebb több korcsolyát és szánokat szándékszik beszerezni, ha ugyan a mesterséges jégpálya ekként általunk az Ipar és kereskedelmi Bank igazgatóságának tudomására jutván, be nem tiltatik a házmester ez új jövedelem forrásá, a min ugyan ő kissé meg fog útközni, mert a „szabad Ipar” hive.

— **Az első bevért fej.** Az 1893. év második napján egy külső sori korezmában valaki fültővön vágta Faragó Benczét. A polgártárs ajúdozott, bár dühös lett, kilódult a korcsmából s fölzarvarta a kerületi orvost.

— **Ki az? Mi az? Vagy úgy? Bencze te vagy?**

Polgartársunk nyöszörgött.
— **Megverték tensus.** Fültővön vágta.
— **Csak fültővön? Hát az is faj már Benczének?** Pusztulj a pokolba. Mig a fejed be nem verik, addig ne zaklass.

Négy órakor ismét feldörömbözik a doktort.
— **Ki az?**

— **Faragó Bencze.**

— **Mi baj?**

— **Tessék fölköszalódni, megvan a m. r. — S bedugta az ajtónyíláson a véres fejét.**

— **Az új pénz beváltása.** Illetékes oldalról kapjuk a következő értesítést: 1892. december 31-én lejárt a konverziós ezüstpénzek beváltására megállapított határidő. Minthogy azonban egyes esetek előfordultak, hogy pénztárak felreértésből ausztriai értékű ezüstpénzeket visszatartottak, azért a pénzügyminisztérium sürgősen intézkedett az iránt, hogy az állami és egyéb nyilvános pénztárak, különösen a pénzügyi és a vasuti pénztárak utasítást nyerjenek, hogy az ausztriai értékű ezüstpénzeket, tehát a Magyarországon 1868. óta vert ezüst egyforintosokat, valamint az Ausztriában az 1857. évi érmepátens alapján vert o. é. két-, egy- és negyedforintosokat ezentúl is akadálytalanul fogadják el, a mennyiben az egyes érmek és fennálló pénztári szabályok szerint forgalomképesek. A közönség is figyelmeztetik, hogy ezek az o. é. ezüstpénzek az 1892. évi valutaörvények értelmében is addig, a míg ebben az irányban külön intézkedés nem tétetik, továbbra is fizetési eszközök képeznek és ugy állami és egyéb nyilvános pénztárak által, valamint a magánforgalomban is fizetésül teljes névérték szerint elfogadandók.

— **Kiűzték a paradicsomból.** Hl a p á k János véletlenül vette észre azt a két szép lányt akik a külváros egyik házában ajtajában veszedelmesen kacsingattak rá. Hl a p á k megkérdezte, hogy mit jelent ez a kacsingás? Persze a tréfás lányok tovább vitték a tréfát s úgy bizonyították, hogy ez a kacsingás a paradicsomba vezet. A Szilveszter estélyre szép paradicsomot készítettek, egy kis ajándékért bárki megtekintheti. Ami emberünk be ment, de kevés vártatva a rendőrség is ott termett, mert óriási lármát zajt halotta a paradicsomból. Hlapakot a kacsingató leányok kivertek, mert pénzt nélkül akart annak látományaiban gyönyörködni. A jó ember előtt ez a paradicsom emlékezetes lesz, mert a kiverés egy kis rendőri beavatkozással is járt.

— **A guba meg van, de a pénz? A guba meg volna, de a pénz, a pénz nincs sehhol? ezt hajtogatta ma délelőtt az I. ker. kapitányság előtt Tulipán László, a kit saját előadása szerint tegnapelőtt este többen megtámadtak és gubáját és kis börtáskáját, melyben 30-32 forint lehetett, ellopták. A gubát Szilágyi Nagy Bálint lakásán megtalálták, de a börtáskát és a pénzt nem találták meg. Minthogy azonban nagyon szeretné Tulipán ur a pénztét visszakapni, a rendőrség tovább folytatja a keresést.**

— **Nem hitték el neki.** A második kerületi rendőrkapitányságnál ma délelőtt hallgatták ki azt a leányzót, a fire erős gyanuja volt a rendőrségnek, hogy a párnappal előbb egy asszony által áruba bocsájtott asztalkendők az ő révén kerültek eladásra, a leány kire különben egy régebben elkövetett libalopás is rásült, azt vallotta, hogy az asztalkendőket ő künn a város végén, ott találta, a hová garmadába hordják a a szemetet. Valószínű tehát, hogy az asztalkendőket kiserpette a cseléd, a szemétre került és kivitték a város alá. A rendőrség ezt a mesét nem hitte el neki, s a hajadont a nyál hűvös téli melegre tette, ahol hasonló meséket talán elhisznek neki rabtársai.

— **Tartós gyógyszer.** Fájdalmas csuznál, a derék-, testrészek és a forgó köszvényes bántalmánál a „Moll féle francia borszesz és sóval való dörzsölés” sikerrel használtatik. Egy üveg ára 90 kr. Szétküldés naponként utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által Bécs, I. Tuchlauben 9. Vidéki gyógyszer-tá-

rakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll féle készítmény kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

— **A magyar kir. meteorológiai intézet időjelzése január 4-én:**

(Távirati tudósítás Ér. 4 óra p.)

c = száraz, o = hideg, k = keleten csapadék.

Legujabb.

A tanárok forradalma.

— Sajai tudósítónktól —

Budapest jan. 4. (A „Debr. Hirl.” ered. távirata.) A vidéki tanárok forradalma széles körökben kelt érdeklődést. Ma délelőtt a minisztertanács foglalkozott a vidéki tanárok fizetésének kérdésével. A minisztertanács megállapították, hogy a vidéki tanárok kérelmének teljesítése nem kevesebb mint 380.000 forinttal terhelné a budget-et. Nem kevésbé fontos különben az, hogy e minisztertanácsban a tanácskozás tárgyát különösen az képezte, hogy ezt az összeget már az idén vagy csak a jövő évben vegyék-e fel a budgetbe. A határozat még eddig ismeretlen.

Kegyetlen apa.

Budapest, jan. 4. (A „Debr. Hirlap” ered. távirata.) Szenzációs esemény hírét hozza ide Szegedről a táviró. Ördög Mihály szegedi gazdaember, aki ezelőtt néhány évvel fiát ütötte agyon s ennek a méltó büntetését el is szenvedte, tegnap részegen ment haza lakására. Odahaza csak három éves leánykáját találta, aki megrémülve igyekezett menekülni részeg atyja elől. A tántorgó apa leánykája elé állott s azt kérdezte tőle, hogy hol van a felesége? A megrémült leányka, aki különben sem tudta, hogy édes anyja hová ment, egyebet nem válaszolhatott, — mint hogy: „Element.” — Erre a féltékenységében ingerült mámoros Ördög Mihály megkapta kis gyermekét s azt a földre teperte. Ezzel még nem elégedett meg, de vak dühében csizmasarkával taposni, rugdosni kezdte gyermekét s addig rugdosta, míg annak két szemé kifolyt.

Közlekedési akadályok.

Budapest jan. 4. (A Debr. Hirlap eredeti távirata.) A közlekedési akadályok ismét megvannak. Az ország több részében a hófúvás miatt nemcsak aránytalanul nagyok, a vonatkések, de számos helyen a közlekedés is fennakadt.

A zóna Oroszországban.

Budapest, jan. 4. (A „Debr. Hirlap” ered. távirata.) Oroszországból jön ide az értesítés, hogy ott Magyarország példájára behozzák a zónatarifát.

Nagy vasuti szerencsétlenség.

Budapest, jan. 4. (A „Debr. Hirlap” eredeti távirata.) Tegnap éjjel nagy hófúvások és zivatarok voltak az egész országban. Mint Nagykanizsáról sürgönyzik nagy hó akadályok folytán Keszthely mellett a személyvonat kisiklott. Számosan megsebesültek, mert Budapestről sürgönyileg nagy orvosi segélyt kértek.

